

Без да се нарушава общността, може да се приеме такова номериране на координатните оси, при което първият относителен дял на базисната структура е най-голям, вторият - по-малък, а третият - най-малък (както е при базисната структура F_1). Всички структури, за които тази подредба е в сила, са точки от ΔAC_1E . Освен това се приема, че сравняваните структури се различават от равномерната структура E .

Алгоритъмът за разлагане на общото структурно различие между примерните структури F_1 и F_2 на факторни влияния включва:

1. Определяне на Евклидовото разстояние d_0 между сравняваните структури:

$$d_0 = |F_1 F_2| = \sqrt{\sum (f_{i1} - f_{i2})^2} = 0.2083, \quad (2)$$

където с f_{i1} и f_{i2} са означени i -те относителни дялове съответно на структурите F_1 и F_2 .

Обобщаващият измерител за структурни промени K_d , който е нормиран в границите $[0,1]$, има вида

$$K_d = \frac{d_0}{D} = \frac{0.2083}{\sqrt{2}} = 0.1472, \quad (3)$$

или 14.72%. $CD = \sqrt{2}$ е означено максималното разстояние между две сравнявани структури, което се достига при крайните структури и не зависи от размерността на пространството.

2. Определяне на разстоянията d_1 и d_2 съответно между сравняваните структури F_1, F_2 и еталона E :

$$d_1 = |EF_1| = 0.1472, \quad d_2 = |EF_2| = 0.2237. \quad (4)$$

При структурите F_1 и F_2 е изпълнено неравенството $d_1 < d_2$. В този случай базисната структура F_1 в своето развитие до F_2 се отдалечава от равномерната структура E , при което степента на неравномерност нараства.

3. Определяне на факторното влияние d_3 - промяна в степента на неравномерност:

$$d_3 = |d_2 - d_1| = 0.0765. \quad (5)$$

4. Определяне на помощна структура F_1' , разположена по отсечката EF_2 , за която